

Hensyn til Afholdelsen af de fra Fortiden overlevede Krav ved Hjælp af de os paa samme Maade overleverede Formuesgjenstande, fremtræder som aarligt Deficit eller en aarlig Udgift af den og den Størrelse, og det, der tidligere var os paalagt i samme Henseende, fremtræder som noget Tilsvarende af den og den Størrelse. Det er altsaa det Første, jeg vil gjøre, at sammenligne disse to Summer med hinanden, nemlig det, som for Diebliffet fremkommer som Deficit, naar vi paa den ene Side regne Alt til Indtægt, hvad der kan siges at hidrøre fra Formuens aarlige Udbytte, og paa anden Side regne til Udgift Alt, hvad der paahviler os til Dækning af Fortidens Krav, være sig Pensioner, Invalidunderstøttelse, Statsgjældsrenter og andet Egnende — og det Deficit, der i saa Henseende tidligere har vist sig at være tilstede. Hvorledes jeg i Detaillen har udført dette, har jeg tidligere udførlig forklaret og skal derfor ikke opholde mig derved, men jeg skal blot nævne den endelige Sum, hvortil jeg er kommen, idet jeg dog ikke vil undlade at vedgaae, at lidt Tvivlsomt bliver der stedse ved en saadan Opgjørelse. Der er stedse nogle Summer, men rigtignok aldeles ubetydelige, om hvilke der kan reises Tvivl og være Usikkerhed med Hensyn til Posteringen. Jeg skal nævne nogle, og ærede Medlemmer vilde da see, deels af hvilken Beskaffenhed Tvivlen er, deels hvor overordentlig lidt den releverer med Hensyn til Hovedresultatet. Gaaer man f. Ex. til § 16, som indeholder en Udfigt over Statsgjælden og de af den foranledigede Udgifter, er der først en Sum under Nr. 1, om hvilken der ingen Tvivl kan være. Det er Renterne af den indenlandske Statsgjæld, og det Samme er jo Tilfældet med Hensyn til Renterne af den udenlandske Statsgjæld. Disse to Summer skulle naturligvis heelt og holdent regnes til Udgift for dette Hovedaffnit. Men naar man saa kommer til de to Summer under Nr. 4 og Nr. 5, saa fremkommer der Tvivl. Under Nr. 4 staaer opført „Danmarks Deel af den almindelige Enkekassens Underbalance“ med 211,680 Rd., og under Nr. 5 staaer opført „Erstatning til Nationalbanken“ med 3,241 Rd. Nu er det ganske sikkert, at der her

hverken handles om reen Rente eller reent Capitalafdrag. Den Omstændighed, at den gamle Enkekasse er endt med et overmaade stort Deficit, maa jo betragtes som lige med, at Staten er bleven bebyrdet med en vis Gjæld, som man kunde have lade opgjøre nøiagtigt af Enkekassens Bestyrelse, og saa een Gang for alle frigtort sig for ved at tilgodeffrive Enkekassen, for ikke at sige ved at udbetale den, denne Deel af Statsgjælden med det og det Beløb. Hvis man vilde være skreden til den Forholdsregel, vilde det i sin Tid, da Enkekassens Fond var opbrugt, være været et Beløb af mellem 3 og 4 Millioner. Det har man ikke gjort; man har derimod paataget sig, — hvad der kan være simpelt og hensigtsmæssigt nok; jeg skal ikke paa nogen Maade kritiskere denne Fremgangsmaade — at lade Enkekassen Nar for Nar gjøre op, hvad den bruger, og saa at dække det ved Udbetaling af Finantserne. Men hvad der paa denne Maade udbetales, er jo deels en Forrentning deels en Afbetaling af denne Gjæld paa 3 Millioner og nogle Hundredetusinder. Lader os et Dieblif forudsætte, at det var skeet, at denne Gjæld var bleven opgjort og tilgodeffreven Enkekassen. Man vilde da hvert Nar have at udbetale Enkekassens Renterne af denne Gjæld; men eftersom Kravene paa Enkekassen forfalde, og da hele Capitalen skal være forbrugt, naar engang Enkekassens Forpligtelser fuldkommen ere afviklede, havde man været nødt til hvert Nar tillige at betale et saa stort Afdrag paa Gjælden, som vilde være nødvendigt til i Forbindelse med Renten at dække Kravene. Havde man handlet paa den Maade, vilde man hvert Nar kunne have seet, hvad der staaer tilbage af Gjælden, hvormeget man udbetaler som Renter, og hvormeget som Afdrag paa Capitalen, og efterhaanden vilde den Capital, som havde været $3\frac{1}{2}$ Million, være gaaet ned til 3, $2\frac{1}{2}$ og 2 Millioner og saaledes, rigtignok først om mange, mange Nar, være endt med at udsuffles. Som sagt, det har man ikke gjort; man har een Gang for alle taget hele Beløbet under Et og aarlig udbetalt, hvad der behøvedes, og nu maatte man, hvis der skulde gjøres denne Sondring mellem, hvad der skal betragtes som Capital